

ajándékban. A főtitkár előterjesztésére kimondotta a közgyűlés, hogy a gyűjtőkoesi és vashonvéd vagyonát, — hétezer koronát — a rokkantak és vakoknak adományozza, ezenkívül 500 koronát a budapesti központ által kezelt Csekonics-alapítványnak juttatnak.

A közgyűlés a főtitkár lemondását, amelyet levélben jelentettek be, *nem vette tudomásul.*

Végül *Wimmer Fülöp* azt indítványozta, hogy miután a szegedi választmánynak nincs ügyrendje és nélkülözni nem lehet, küldjenek ki egy ötös bizottságot, amely az ügyrendet a következő választmányi ülésre kidolgozná és bemutatná.

A közgyűlés elfogadta *Wimmer* indítványát és a bizottság elnökévé báró *Gerliczy Félixet*, tagjaivá: *Wimmer Fülöpöt*, dr. *Lugosy Dömét*, *Nónay Dezsőnét* és *Somlyódi Istvánt* választották meg.

HIREK

o o o o

A török Vörös Félhold képeslevelezőlapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

— **Scapinelli biboros a király előtt.** Bécsből jelentik: Ófelsége Scapinelli biboros, apostoli pronunciust kihallgatáson fogadta.

— **A honvédelmi miniszter Bécsben.** Bécsből jelentik: Báró *Hazay Samu* honvédelmi miniszter ideérkezett.

— **A negyedik német hadikölcsön sikere.** Berlinből jelentik: A Wolff-ügynökség jelent: Az eddigi jelentések szerint a negyedik adikölcsönre 10.667 millió márkát jegyezték. Ebből birodalmi kölcsönárabokra esik 7106 millió, a birodalmi adóssághoz való bejegyzésre 1999 millió és birodalmi kinestári utalványokra 1562 millió márka.

— **Tagértekezlet a Feministák Egyesületében.** Nagyon tartalmas és előkelő színvonalon álló tagértekezletet tartott vasárnap délelőtt 11 órakor a Vár-utcai helyiségében a Feministák Szegedi Egyesülete. A hasonló összejövetelek megszokott arányain túlmenv a központból két fővárosi vendéget nyert meg szerencsés választással az egyesület; az egyik *Gergely Janka*, a Nótisztviselő Országos Egyesületének az elnöke, a másik *Kubinyi Laura*, a fővárosi feministák egyik tevékeny vezetője. A nagy érdeklődéssel kísért értekezletet *Berger Vilma* titkár nyitotta meg lelkes szavakkal, melyeknek elhangzása után elsőben *Kubinyi Laura* tartotta meg érdekes előadását. Ennek folyamán indítványozta, hogy az egyesület az üzleti zárórának a nőalkalmazottakra vonatkozóan leendő megfelelő szabályozása iránt, — szabályrendelet kihozatala végett — a városi tanácshoz forduljon, mert a törvény értelmében a törvényhatóságoknak joguk van a Budapestre érvényes törvény alapján a saját területükre is szabályrendelileg kiterjeszteni a zárórát és az érdekeltség kiváráására rövidebb, vagy hosszabb zárórát is megállapíthatnak. Sürgette továbbá az előadó a vasárnapi munkaszünetnek az irodákban való fölttélén betartását és ennek szigorú ellenőrzését. Az értekezlet az indítványokat egyhangulag magáévá téve, kimondotta, hogy a társ-egyesületeket hasonló akció megindítása végett megkeresi. Ezután a *Gergely Janka* rendkívül tanulságos és alapos szakismeretekre valló szabad előadása következett, amelyek a dolgozó nők helyzetét, munkaértékének fokozását és érvényesítését jelölik meg ugy ma, mint a legközelebbi jövőben. A vonzóan előterjesztett fejtegetéseket, melyeket az előadó kiváló irodalmi és gyakorlati példák feltárással fű-

szerezett, a szépszámu, intelligens hallgatóság osztatlan érdeklődéssel kísérte.

— **Szegedi honvédhadnagy kitüntése.** *Hoffmann Ferenc* 5. honvédgyalozredbeli tartalékos hadnagyot az ellenség szemben tanusított vitéz magatartása elismerésül a Signum Laudisszal tüntette ki a király. A hős hadnagynak, aki *Hoffmann Ignác* szegedi malomtulajdonos fia, ez már a második kitüntése. Első ízben ezüst vitézségi érmmel tüntették ki vitézségeért.

— **Az élelmiszeruzsorások ellen.** *Temesvárról* jelentik: *Joanovich Sándor* kormánybiztos az alábbi rendeletet adta ki:

Tudomásomra jutott, hogy egyes fűszerkereskedők és szatócsok a tőlük cukrot és kávéat vásárolni óhajtó vevőket előbb megkérdik, vajjon ezen cikkeken kívül még mi egyebet vásárolnak és ha másra nem reflektálnak, *elutasítják őket azzal, hogy nincs cukor és kávé.* Ugy szintén panasz tétett, hogy egyes pékek a vevőknek kenyér, illetve lisztutalványokon kitüntetett mennyiségnél kevesebbet szolgáltatnak ki. Felkérem a tisztelt közönséget, hogy ily eseteket nálam haladéktalanul bejelentsen avégből, hogy az illető uzsorások ellen a törvény teljes szigorát alkalmazhassam. A rendőrhatalóságokat pedig felhívom, hogy minden hasonló panaszt a legalaposabban megvizsgálva, az 5600/1914. számú belügyminiszteri rendelet alapján járjanak el. *Temesvár, 1916. évi március hó 22-én. Joanovich Sándor* kir. kormánybiztos. — Szegeden is elkelve már régóta ehhez hasonló erélyes intézkedés, mert itt is hallhatók a közönség köréből panaszok, hogy egyes kereskedők az élelmiszeres cikkeket kiszolgáltatását más áru vásárlásához kötik.

— **Jóteköny alapítvány Özv. Kárász Imréné.** *Batthyány Karolin* grófnő, *Hergős község* szegényeinek közéü gyámolítója, aki a háború 20 hónapja alatt főképp a hadbavonultak családjait támogatta áldozatkész szeretettel, a napokban huszezer koronás örök-alapítványt létesített, amelynek évi kamatai a horgosi háziszegények segélyezésére fognak fordítottatni. Az alapítványt a kalocsai főkáptalan fogja kezelni. *Dr. Várdi Árpád* kalocsai érsek ez alkalomból megleghangú elismerő sorokban mondott köszönetet a nemeslelkü grófnőnek.

— **Háborus előadások a városi főgimnáziumban.** A kegyesrendi városi főgimnázium tanái karának az intézet dísztermében vasárnap tartott befejező előadó-délutánján *Véner* (Károly) „Futurizmus és az olasz háború” című nagykészültségű értekezését és *Biró Imre* „Háborus nevelési feladatok” című érdekes tanulmányát a nagyszámu közönség élvezettel és tetszéssel hallgatta. A városi főgimnázium háborus előadó-délutánjai szép sikerre tekinthetnek vissza és díszére váltak a kitünő intézet érdemes tanári karának. A magas nivóju és tudományos készültségű előadások állandóan nagy közönséget vonzottak az intézet dísztermébe. Most, hogy a kegyesrendi főgimnázium előadás-sorozatát befejezte, bizonyára a legnagyobb elismeréssel adózik a közönség az intézet tanári karának, amely az ismeretterjesztő előadások rendezésével kiváló érdemeket szerzett.

— **A szegedi zsidó árvaegylet vasárnap délelőtt tartotta dr. Goldschmidt György elnökölte mellett rendez évi közgyűlését.** A számvizsgáló bizottság jóváhagyó záradékkal ellátott 1915. évi számadásokat, valamint az évi jelentést elfogadta a közgyűlés és megadta az elnökségnek az 1915. évi vagyonkezelésre nézve a felmentvényt. *Goldschmidt* elnök meghatározó szavakkal parenttála el az egyesület elhalt orvosát, dr. *Redlich Józsefet*, avlamin az oly korán elhunyt egyesületi pénztárost, *Brecher Albertet*, majd az évközben

elhunyt egyesületi tagokról emlékezett meg a közgyűlés. Köszönettel fogadta a közgyűlés *Reitzer Lipót* és néhai neje 2000 és özv. *Altmann Bernátné, Hemmert Katalin* temesvári lakos 2000 koronás alapítványát. Az 1916. évi költségeloirányzat elfogadása után a pénztárcosi állásra a közgyűlés egyhangulag *Reitzer Lipót*ot választotta meg. Az egyesület orvosi teendőinek ellátására a közgyűlés dr. *Goldschmidt Györgyöt* kérte fel, aki ezt készséggel el is vállalta.

— **Dr. Cserey Zsigmond halála.** A városban őszinte és mély részvétet keltett az a hír, hogy dr. *Cserey Zsigmond* orvos, szombaton délelőtt hirtelen meghalt. Az öreg urat Szeged egész társadalmá ismerte és tisztelte, mert közel négy évtizedes munkásságot töltött el, áthatva mindig fiatalos ambícióval és a köz érdekében való eszének propagálásának hevéből. Hivatása szép és nemes volt: orvos és író, tudós, meg művész volt; egyforma szeretettel lelkesült a szellemi produktívitás sikereiért és a belső örömeiért, amiket a szenvedők bajain való enyhítéssel szerzett. Még az utolsó hetekben is fiatalos erővel, akarattal dolgozott. A katonai kórházakban a sebesülteket kezelte, aztán pedig irodalmi tevékenységének élt. Még az utolsó napokban is készült, tervezett, minha egy hosszú, sikerrekből gazdag pálya elején állna. Hatvanhat évet élt és Szegeden elterjedt prakszisu, jó nevű orvos volt. A háború óta a kórházakban teljesített ódaadó működést. Pénteken délután is a kórházban dolgozott, amikor hirtelen rosszul lett, úgy, hogy vejének *Novák századosnak* kellett Rákóczy-téri házába kísérni. A földögültat gyászolják: hitvese és gyermekei: *Cserey Gedeon* es. és kir. tüzérszázados és neje *Közéssy Piroska*, *Novák Árpád* es. és kir. 46-os százados és neje, *Cserey Lujza* két gyermekükkel és *Cserey Klementina*. Az elhunyt családjánál igen sokan fejezték ki részvétüket. *Dr. Somogyi Szilveszter* polgármester a város közönsége nevében koszorut küldött a ravatalra és részvétiratot intézett az özvegyhez. Koszorut küldött a Magyarországi Vasuti Központi Leszámolóhivatal is, amelynek *Cserey dr.* orvosi tanácsadója volt. *Dr. Cserey* holttestét hétfőn délelőtt az aradmegyei Vingára szállították. Előzőleg *Bereck Sándor* református lelkész végezte a gyászszertartást és mondott meghatározó beszédet. A gyászszertartáson igen sokan jeletnek meg a város, az orvosegyesület, a Dugonics-társaság, a Leszámolóhivatal és a katonai orvosi kar képviselőit. A leszámoló hivatal az alábbi gyászjelentést adta ki:

— A Magyarországi Vasuti Központi Leszámoló hivatal személyzete mély megilletődéssel jelenti, hogy dr. *Cserey Zsigmond* a hivatal orvosi tanácsadója, életének 66-ik évében a mai napon hirtelen elhunyt. Felelősségteljes állását nemcsak kötelességérzetrel töltötte be, hanem mint a személyzetnek melegen érző barátja, humanitásával mindnyájunk becsülését is kiérdemelte. Szeretőtremelő egyéniségét marandó emlékül örizzük meg. Szeged, 1916. március 25-én.

— **Kinevezés. Szücs József, Csukonyi Ferenc és Vály Zoltán** 46-odik gyalozredbeli tartalékos hadnagyokat főhadnagyká neveztek ki.

— **Szegedi lányok dísz.** Künn bolyongtam vasárnap délután a körtöltésen. A szép tavaszi napsütés sokunkat esált ki oda. Találkoztam itt két parasztleánnyal, mindegyiknek a kezében egy-egy félig-meddig fonyadt narancs. Megkérdelem tőlük, hogy vették?

— Tizenöt piz volt darabja, hangzott a válasz.

— Aztán nem sajnálnak ebben a drága világban annyi pénzt kidobni ilyen haszontalan gyümölcserre! Még ha valami rendez ennivaló volna, véltem én.

— Nem is annyira enni vettük, felel az egyik, mint inkább dísznek.

— Bizony, mondja rá a másik, három-négy vasárnap is elparádéztunk velük.